

РЕШЕНИЕ

№ 10575

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 24.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4494** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на Г. П. Ц., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-4332-000636/04.01.2024г., издадена от П. Х. П., полицейски инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. регистрационни табели, както и СУМПС №[ЕИК].

В жалбата се излагат доводи за липсата на посоченото по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДв.П нарушение. Жалбоподателят твърди, че е правоспособен водач с валидно свидетелство за правоуправление и не е лишаван от правото да управлява. Въпреки, че му бил съставен АУАН, той не отнема правото му на правоуправление, каквото е условието на закона. Нито по административен ред, нито по реда на НПК му е наложено и влязло в сила наказание лишаване от правоуправление, поради което счита заповедта за незаконосъобразна. Отделно и независимо от тези аргументи, твърди, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, поради което счита, че административният орган е следвало да съобрази конкретните обстоятелства, да не налага ПАМ, а да се ограничи с предупреждение. В допълнение посочва, че автомобилът е спрял поради повреда на улицата на 31.01.2023г. и след

като е отстранена повредата на място единственото му движение е било да го прибере на адреса, на който живее в [населено място]. В заключение е отправено искане за отмяна на наложената ПАМ като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се явява лично и поддържа жалбата, представя писмени доказателства и моли за отмяна на процесната заповед. Ответникът П. Х. П., полицейски инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 01.01.2024г. около 12: 51 ч., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил БМВ 323 И, тъмно зелен металик, с рег. [рег.номер на МПС] без да представя СУМПС, което е отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДв.П, като му е съставен АУАН № 1114993/01.01.2024г.

При горните данни проверяващият орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки за приложението на чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДв.П за прилагане на ПАМ: прекратяване на регистрацията на ППС.

На водача е съставен е АУАН 1114993/01.01.2024г., затова, че на 01.01.2024г. в 12:51 часа по бул. „П. Т.“ с посока на движение от [улица]към [улица]управлява личния си автомобил като СУМПС е отнето по административен ред с АУАН № 047830

Със ЗППАМ № № 24-4332-000636/04.01.2024г. на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като при съставянето на АУАН като доказателства са отнети 2 броя рег. табели [рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-000636/04.01.2024г. по чл. 171, т. 2А, б. А от ЗДвП, , с която, на основание чл. 22 от ЗАНН, е наложена ПАМ на жалбоподателя, изразяваща се прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца поради това, че жалбоподателят управлява собственото си МПС след като СУМПС е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДв.П.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, са

оправомощени полицейските органи при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а б. "а" от ЗДвП № № 24-4332-000636/04.01.2024г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Същата съответства на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити. Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материално правната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП на собственика, който управлява моторно превозно средство, чието СУМПС е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се сумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици. По дефиницията на чл.22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл.23 от ЗАНН). В случая Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-002851/20.06.2023г., е издадена на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, съгласно която норма за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т.1 или 4 или по реда на чл.69а от НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от посочената разпоредба хипотезите, при които се прилага процесната мярка са дадени алтернативно и при наличието, на която и да е от тях мярката следва да бъде наложена. В случая от доказателствата по в т.ч. и от АУАН 1114993/01.01.2024г. безспорно се установява, че на посочения в същия ден, час и място жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, като СУМПС му е било отнето по административен ред с АУАН № 047830/31.12.2024г., с което са изпълнени материално правните предпоставки по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Обстоятелството, че жалбоподателят е управлявал автомобила, след като му е било отнето СУМПС се потвърждава и от представените от самия жалбоподател писмени

доказателства, а именно НП № 23-4332-033839 от 31.01.2024г. От същия се установява, че във връзка с извършено друго нарушение въпросното СУМПС му е било отнето на 31.12.2024г., като въпреки това жалбоподателят е продължил да управлява автомобила си. Неоснователни се явяват изложените в жалбата възражения за липсата на материалноправните предпоставки за нагалването на процесната мярка, доколкото като бе посочено разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б „а“ ЗДвП предвижда няколко алтернативно дадени хипотези, при които се прилага процесната мярка. Една от тях е управление на МПС при временно отнето свидетелство по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП, което безспорно се установява от приложените по делото доказателства.

Липсват предпоставки за приложение на института на чл. 28 ЗАНН. Съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, и според съда. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат, така и поради наличието не само на смекчаващи, отделно в кориците на делото са налице данни за други нарушения, които да са санкционирани с влезли в сила НП. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажен случай, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Принудителните административни мерки /каквато по дефиниция и по съдържание е наложената с обжалваната заповед мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП/, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда те представляват репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. Законът регламентира прилагането на ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП при управление на пътно превозно средство от лице, чието свидетелство е било временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП, като законодателното решение за налагане на ПАМ се свързва с неправомерно поведение на водача на ППС за това, че въпреки отнемането на свидетелството, при това до преустановяване на нарушението, в случая до предоставяне на сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“, същият е продължил да управлява това МПС без да е отстранил допуснатото нарушение, като отново извършената проверка е установила, че към 1.1.2024г., 12:42 часа управляваното от жалбоподателя МПС е било без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

С оглед на изложеното съдът приема, че обжалваната заповед е законосъобразна - издадена е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановена е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, на които се основава, при спазване на административно-производствените правила и е съобразена с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение четвърто от АПК, Административен съд София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. Ц. срещу ЗППАМ № 24-4332-000636/04.01.2024г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, е наложена ПАМ - прекратяване на

регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. регистрационни табели, както и СУМПС №[ЕИК].

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172, ал. 5, изр. второ от ЗДВП.

СЪДИЯ: